

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αριθμός απόφασης 139 /2024

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη Γλυκερία Γκουτίδου, την οποία όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Ειρηνοδικείου Αθηνών χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 18.1.2024, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΑΙΤΟΥΝΤΟΣ: [redacted] η του [redacted] και της [redacted], κατοίκου [redacted] τικής, επί της οδού [redacted] ο οποίος παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου Σπυριδούλας Καλαποθάκη.

ΤΩΝ ΚΑΘΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: 1. Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρίας με την επωνυμία « ALPHA ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΕ» και το δτ. «ALPHA BANK», που εδρεύει στην Αθήνα επί της οδού Σταδίου αρ. 40, όπως εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε.

2. Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία « CEPAL HELLAS ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΑΕ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» που εδρεύει στη Ν. Σμύρνη επί της Λ. Συγγρού αρ. 209-211, νομίμως αδειοδοτηθείσα από την Τράπεζα της Ελλάδος, ως εταιρία διαχείρισης απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις, δυνάμει των διατάξεων του Ν. 4354/2015 και της Πράξης 118/19.5.2017 της Εκτελεστικής Επιτροπής της Τράπεζας της Ελλάδος, όπως τροποποιήθηκε με την αρ. 153/8.1.2019 Πράξη, ενεργούσας σύμφωνα με το αρ. 10 και 14 του Ν. 3156/2003 ως διαχειρίστριας των απαιτήσεων στο όνομα και για λογαριασμό της αλλοδαπής εταιρίας ειδικού σκοπού τιτλοποίησης με την επωνυμία « GEMINI CORE SECURITISATION DESIGNATED ACTIVITY COMPANY», που εδρεύει στο Δουβλίνο Ιρλανδίας, η οποία δυνάμει της από 25.6.2021 σύμβασης μεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων, κατέστη ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής

εταιρίας με την επωνυμία «ALPHA ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΕ» και το δτ. «ALPHA BANK», που εδρεύει στην Αθήνα επί της οδού Σταδίου αρ. 40, όπως εκπροσωπείται νόμιμα,

η οποία παραστάθηκε στο ακροατήριο δια της πληρεξούσιας δικηγόρου Γκίκα Ιωάννη...

Ο αιτών ζητεί να γίνει δεκτή η από 18.12.2023 αίτηση του που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων και αριθμό καταθέσεως Γ.Α.Κ. 105256/2023 Ε.Α.Κ. 1937/2023 και προσδιορίστηκε να συζητηθεί στην ανωτέρω δικάσιμο.

Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα ημειώματα [REDACTED] και [REDACTED].

**ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Σύμφωνα με το άρθρο 633 παρ. 2 ΚΠολΔ «αν δεν έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα ανακοπή, εκείνος υπέρ του οποίου έχει εκδοθεί η διαταγή πληρωμής μπορεί να επιδώσει πάλι τη διαταγή στον οφειλέτη, ο οποίος έχει το δικαίωμα να ασκήσει την ανακοπή μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε (15) εργασίμων ημερών από τη νέα επίδοση. Στην περίπτωση αυτή δεν χορηγείται η αναστολή εκτέλεσης που προβλέπεται στις παρ. 3 και 4 του προηγούμενου άρθρου. Αν περάσει άπρακτη και η παραπάνω προθεσμία, η διαταγή πληρωμής αποκτά δύναμη δεδικασμένου και είναι δυνατό να προσβληθεί μόνο με αναψηλάφηση».

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 631, 632 παρ. 1 και 633 ΚΠολΔ συνάγονται τα εξής: ο οφειλέτης κατά του οποίου στρέφεται η διαταγή πληρωμής, προκειμένου να αποφύγει τις συνέπειες της λειτουργίας της ως εκτελεστού τίτλου, έχει δικαίωμα να ασκήσει κατ' αυτής ανακοπή, μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία δεκαπέντε (15) εργασίμων ημερών από την επίδοση της. Εάν η ανακοπή έχει ασκηθεί νομίμως και εμπροθέσμως και αν ένας από τους λόγους αυτής κριθεί νόμιμος και βάσιμος το δικαστήριο ακυρώνει τη διαταγή

πληρωμής. Διαφορετικά απορρίπτει την ανακοπή και επικυρώνει τη διαταγή πληρωμής. Αν ο οφειλέτης παραλείψει την άσκηση ανακοπής ή αν δεν προβεί σε αυτήν εμπροθέσμως, ο δανειστής υπέρ του οποίου έχει εκδοθεί η διαταγή πληρωμής, έχει τη δυνατότητα να επιδώσει για δεύτερη φορά τη διαταγή στον οφειλέτη, προκειμένου να επιτύχει τον εξοπλισμό της με δύναμη δεδικασμένου, σε περίπτωση που ο οφειλέτης θα παραλείψει και πάλι την άσκηση εμπρόθεσμης ανακοπής. Εάν γίνει δεύτερη επίδοση της διαταγής πληρωμής, ο οφειλέτης έχει το δικαίωμα να ασκήσει την ανακοπή μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία δεκαπέντε (15) εργασίμων ημερών από την επίδοση αυτήν. Προϋπόθεση για την άσκηση της εν λόγω ανακοπής είναι αφενός μεν η προηγούμενη δεύτερη επίδοση της διαταγής πληρωμής, που παρέχει στον οφειλέτη την εν λόγω ευχέρεια και θέτει σε κίνηση τη σχετική προθεσμία, αφετέρου δε η προηγούμενη αδυναμία του δανειστή να επιτύχει τον εξοπλισμό της με δύναμη δεδικασμένου, η οποία υφίσταται όταν, μετά την πρώτη επίδοση, η άσκηση της ανακοπής είτε δεν επακολούθησε, είτε δεν έγινε εμπροθέσμως, είτε η εμπροθέσμως ασκηθείσα ανακοπή απορρίφθηκε ως απαράδεκτη για λόγους τυπικούς. (ΑΠ 471/2009 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Με την άσκηση της ανακοπής κατά της διαταγής πληρωμής, η οποία συντελείται με την κατάθεση επίδοσης της, επέρχεται ως δικονομική συνέπεια η εκκρεμοδικία και τούτο γιατί με το ένδικο αυτό βοήθημα αρχίζει στην ουσία η για την επίμαχη αξίωση διαγνωστική δίκη. Ο ισχυρισμός ότι έχει επέλθει εκκρεμοδικία αποτελεί περαιτέρω δικονομικά προνομιακό ισχυρισμό, καθώς αφορά σε διαδικαστική προϋπόθεση της δίκης που λαμβάνεται υπόψη αυτεπαγγέλτως (ν. Νίκας όπ.π σελ. 213,214, Αναλυτικά, βλ. Νίκα, η ένταση εκρεμοδικίας Απαλλαγάκη, ΚΠολΔ, Ερμηνεία σελ. 515). Η εκρεμοδικία παύει να υφίσταται με την έκδοση οριστικής απόφασης ενώ αν κατά τη διάρκεια αυτής ασκηθεί άλλη αγωγή, ανταγωγή, ή κύρια παρέμβαση για την ίδια επίδικη διαφορά, αναστέλλεται και αυτεπαγγέλτως η εκδίκαση της ωσότου περατωθεί η πρώτη δίκη. Η άσκηση της ανακοπής κατά της διαταγής πληρωμής, η οποία δημιουργεί εκκρεμοδικία, δεν αποκλείει την από το άρθρο 933 ανακοπή κατά της βάσει αυτής επισπευδόμενης αναγκαστικής εκτέλεσης, πλην όμως για τους λόγους που ανάγονται σε ακυρότητα των πράξεων εκτέλεσης και όχι για τους λόγους που ανάγονται στην ουσία

υποστατό της απαίτησης που επιδικάστηκε, καθόσον πρόκειται για τους ίδιους λόγους υφίσταται εκκρεμοδικία με την άσκηση της ανακοπής του άρθρου 632, η οποία είναι εκκρεμής (Βαθρακολοίλης Ερμ Νομ.σελ. 18-54).

Περαιτέρω, κατά το άρθρο 2 παρ. 6 του Ν. 2251/1994, οι γενικοί όροι συναλλαγών (ΓΟΣ) , δηλαδή οι όροι που έχουν διατυπωθεί εκ των προτέρων για απροσδιόριστο αριθμό μελλοντικών συμβάσεων, απαγορεύονται και είναι άκυροι, αν έχουν ως αποτέλεσμα τη διατάραξη της ισορροπίας των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των συμβαλλομένων μερών εις βάρος του καταναλωτή. Ο καταχρηστικός χαρακτήρας τέτοιου γενικού όρου κρίνεται αφού ληφθούν υπόψη η φύση των αγαθών ή υπηρεσιών που αφορά η σύμβαση, το σύνολο των ειδικών συνθηκών κατά τη σύναψη της και όλες οι υπόλοιπες ρήτρες της σύμβασης ή άλλης σύμβασης, από την οποία εξαρτάται. Κατά την παρ. 7 του ίδιου πιο πάνω άρθρου καταχρηστικοί, ενδεικτικά είναι οι ΓΟΣ, που μεταξύ άλλων, επιφυλάσσουν στον προμηθευτή το δικαίωμα μονομερούς λύσης ή τροποποίησης της σύμβασης χωρίς ορισμένο ειδικό και σπουδαίο λόγο, (ια) χωρίς σπουδαίο λόγο αφήνουν το τίμημα αόριστο και δεν επιτρέπουν τον προσδιορισμό του με κριτήρια ειδικά καθορισμένα στη σύμβαση και εύλογα για τον καταναλωτή, (κζ) αναστρέφουν το βάρος της απόδειξης σε βάρος του καταναλωτή ή περιορίζουν υπέρμετρα τα αποδεικτικά του μέσα (λ.) επιβάλλουν στον καταναλωτή, σε περίπτωση μη εκπλήρωσης της παροχής του, υπέρμετρη οικονομική επιβάρυνση (ΑΠ 1401/1999) ΔΕΕ 2000.192). Οι γενικοί όροι που εμπίπτουν στις πιο πάνω αναφερόμενες ενδεικτικές περιπτώσεις θεωρούνται άνευ ετέρου, από το νόμο, ως καταχρηστικοί, χωρίς να χρειάζεται ως προς αυτούς και η συνδρομή των προϋποθέσεων της γενικής ρήτρας της παρ. 6 του άρθρου 2 του Ν. 2251/1994). Κατά την έννοια των παραπάνω διατάξεων, οι οποίες ως προς τον έλεγχο των ΓΟΣ αποτελούν εξείκευση του γενικού κανόνα του άρθρου 281 ΑΚ, με τα αναφερόμενα σε αυτές κριτήρια, για την κρίση της ακυρότητας ή μη ως καταχρηστικών των όρων αυτών λαμβάνεται υπόψη, κατά κύριο λόγο, το συμφέρον του καταναλωτή, με συνεκτίμηση, όμως της φύσης των αγαθών ή υπηρεσιών που αφορά η σχετική σύμβαση καθώς και του σκοπού της, πάντοτε δε στα πλαίσια επίτευξης σχετικής ισορροπίας των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των συμβαλλομένων μερών. Ως μέτρο ελέγχου της διατάραξης της ισορροπίας αυτής χρησιμεύει κάθε φορά το ενδοτικό δίκαιο, που ισχύει για τη συγκεκριμένη

σύμβαση. Τα συμφέροντα, η διατάραξη της ισορροπίας των οποίων εις βάρος του καταναλωτή μπορεί να χαρακτηρίσει έναν γενικό όρο άκυρο, ως καταχρηστικό, πρέπει να είναι ουσιώδη, η δε διατάραξη πρέπει να είναι ιδιαίτερα σημαντική, σύμφωνα με τις αρχές της καλής πίστης. Προς τούτο λαμβάνονται υπόψη τα συμφέροντα των συμβαλλομένων στη συγκεκριμένη σύμβαση μερών και εξετάζεται ποιο είναι το συμφέρον του προμηθευτή για διατήρηση του όρου που ελέγχεται και ποιο είναι εκείνο του καταναλωτή για κατάργηση του. Δηλαδή ερευνάται ποιες συνέπειες θα έχει η διατήρηση ή κατάργηση του όρου για κάθε πλευρά, πως θα μπορούσε κάθε μέρος να εμποδίσει την επέλευση του κινδύνου, που θέλει να αποτρέψει ο συγκεκριμένος γενικός όρος και πως μπορεί, κάθε μέρος να προστατευθεί από τις συνέπειες της επέλευσης του κινδύνου με δικές του ενέργειες. Οι ΓΟΣ, τέλος, πρέπει σύμφωνα με την αρχή της διαφάνειας, να παρουσιάζουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των μερών κατά τρόπο ορισμένο, ορθό και σαφή. (ΕφΛαρ 298/2008 ΕπισκΕμΔ 2008, 1963). Συγκεκριμένα ο υπολογισμός του τόκου με βάση το έτος 360 ημερών προσκρούει στην αρχή της διαφάνειας, που επιτάσσει το άρθρο 2 παρ 6 του ν. 2251/1994, διότι οι γενικοί όροι συναλλαγών (ΓΟΣ) των συμβάσεων πρέπει να είναι διατυπωμένοι κατά τρόπο ορισμένο, ορθό και σαφή, ώστε ο απρόσεκτος ως προς την ενημέρωση του, αλλά διαθέτοντας τη μέση αντίληψη κατά το σχηματισμό της δικαιοπρακτικής, του απόφασης καταναλωτή, να γνωρίζει τις συμβατικές δεσμεύσεις που να αναλαμβάνει, ιδίως όσον αφορά τη σχέση παροχής και αντιπαροχής. Με το να υπολογίζεται το επιτόκιο σε 360 ημέρες ο καταναλωτής δεν πληροφορείται το πραγματικό ετήσιο επιτόκιο, όπως αυτό θα έπρεπε να προσδιορίζεται, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 243 παρ. 3 ΑΚ. Όταν η τράπεζα διασπά εντελώς τεχνητά και κατ' αποκλεισμό των δικαιολογημένων προσδοκιών του καταναλωτή το χρονικό διάστημα (έτος), στο οποίο όφειλε να αναφέρεται το επιτόκιο, δημιουργεί μια πρόσθετη επιβάρυνση του καταναλωτή-δανειολήπτη, ο οποίος πλέον (όταν το επιτόκιο μιας ημέρας προσδιορίζεται με βάση το έτος των 360 ημερών), για κάθε ημέρα επιβαρύνεται με κατά 1,3889% περισσότερους τόκους. Άλλωστε, το έτος των 365 ημερών ισχύει και εφαρμόζεται σήμερα κατ' επιταγή της Κοινοτικής οδηγίας 98/7/ΕΚ που ενσωματώθηκε στο Εθνικό μας δίκαιο με την ΚΥΑ 21-

178/13.2.2001 (ΦΕΚ Β' 255/8.3.2001) στην καταναλωτική πίστη με την στενή έννοια, ρύθμιση που δείχνει τη σημασία που απονέμει και ο κοινοτικός νομοθέτης για τον κατ' αυτόν τον τρόπο ακριβή προσδιορισμό του επιτοκίου (ΑΠ 430/2005 ΕλλΔνη 46, 802). Επίσης με τον υπό εξέταση όρο παραβιάζεται ευθέως το εδάφιο δ' του άρθρου 14 (παράρτημα 11 της οδηγίας) της κοινής απόφασης του Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης και των Υπουργών Δικαιοσύνης, Εμπορίου και Αναπτυξιακή Εθνικής Οικονομίας Φ1-983/7.21.3.1991 (ΦΕΚ Β' 172) για την εναρμόνιση της Εθνικής Νομοθεσίας με την 87/102/ΕΟΚ /22.12.1986 οδηγία, όπως τροποποιήθηκε από την αντίστοιχη 90/88/ΕΟΚ /22.2.1990 και όπως το εδάφιο ισχύει με την αντικατάσταση του από το άρθρο 5 παρ. 3 περ. α' της ΖΙ-178/13.2.-9.3.2001 κοινής απόφασης των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Ανάπτυξης και Δικαιοσύνης (ΦΕΚ Β' 255) για την εναρμόνιση με τις διατάξεις της σύστασης 97/489/ΕΚ της Επιτροπής της ΕΕ της 30.7.1997. Με τη διάταξη αυτή καθιερώνεται σαφώς ως διάρκεια του έτους οι 365 ημέρες, οι 52 εβδομάδες και οι ίδιοι με αυτές 12 μήνες στην καταναλωτική πίστη και αποδεικνύεται έμπρακτα η σημασία που δίνει ο κοινοτικός νομοθέτης και για τον ακριβή προσδιορισμό του επιτοκίου (ΑΠ 430/2005 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Από την υπ' αριθμ. 10512ΣΤ/29.12.2023 έκθεση επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών Ανδρέα Διαμαντή, που προσκομίζει και επικαλείται ο αιτών προκύπτει ότι, επιδόθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα στην α' των καθών η αίτηση, ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο του κρινόμενης αιτήσεως με πράξη κατάθεσης, ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο που αναγράφεται στην αρχή της παρούσης, κατά την οποία η α' των καθών δεν εμφανίσθηκε όταν η υπόθεση της εκφωνήθηκε από την σειρά του οικείου εκθέματος και συνεπώς πρέπει να δικαστεί ερήμην. Κατόπιν τούτου, το Δικαστήριο θα προχωρήσει στη συζήτηση της υπόθεσης σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες (άρθρα 696 και 699 ΚΠολΔ).

Ο αιτών με την κρινόμενη αίτηση, επικαλούμενος ανεπανόρθωτη βλάβη, ζητεί να διαταχθεί η αναστολή εκτελέσεως της με αριθμό 9703/2014 διαταγής πληρωμής αυτού του Δικαστηρίου μέχρι την έκδοση τελεσίδικης απόφασης επί της από 20.5.2014 και με αρ. κατάθεσης 4985/2014 ανακοπής του, τη συζήτηση της οποίας μετά την έκδοση της με αρ. 2720/2018 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών, επανέφερε με την από 6.12.2023 κλήση του ενώπιον αυτού του

δικαστηρίου (με αρ. ΓΑΚ: ~~9051~~/23 και ΕΑΚ: ~~9051~~/2023 κατάθεσης) που επιδόθηκε νομίμως στους καθών στις 7.12.2023 όπως προκύπτει από τις με αρ. 10300ΣΤ/ 7.12.2023 και 10303ΣΤ/ 7.12.2023 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών Ανδρέα Διαμαντή, διότι αφενός πιθανολογείται η ευδοκίμηση των λόγων αυτής μετά του από 18.1.2023 δικογράφου των προσθέτων λόγων της (με αρ. κατάθεσης ΓΑΚ: 105238/2023 και ΕΑΚ: ~~2789~~/2023 και ημερομηνία συζήτησης στις 31.10.2024) ενώπιον αυτού του δικαστηρίου και επιδόθηκε νομίμως στις καθών στις 29.12.2023 όπως προκύπτει από τις με αρ. 10511ΣΤ/ 29.12.2023 και 10518ΣΤ/ 29.12.2023 εκθέσεις επίδοσης του ιδίου ως άνω δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών, και αφετέρου θα υποστεί ανεπανόρθωτη βλάβη από την εκτέλεση της ανακοπτόμενης διαταγής πληρωμής. Τέλος ζητεί να καταδικαστούν οι καθών στη δικαστική του δαπάνη. Ο αιτών την προαναφερθείσα ανακοπή επανέφερε προς συζήτηση νόμιμα και εμπρόθεσμα ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου την 7.12.2023 και την επέδωσε αυθημερόν στις καθών κατά τα προεκτεθέντα ήτοι εντός της νόμιμης προθεσμίας των 15 εργάσιμων ημερών από την επομένη επίδοσης της από 9.11.2023 επιταγής προς πληρωμή , δεδομένου ότι η τελευταία κοινοποιήθηκε στον αιτούντα στις 20.11.2023 όπως προκύπτει από σχετική επισημείωση του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών στην επιδοθείσα επιταγή. Επομένως η υπό κρίση αίτηση παραδεκτώς και αρμοδίως εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου κατά τα αναλυτικώς προεκτεθέντα στη μείζονα σκέψη της παρούσης που είναι καθύλην και κατά τόπο αρμόδιο, κατά την προκείμενη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (686 επ. ΚΠολΔ) και είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις του άρθρου 632 παρ. 3 ΚΠολΔ. [όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 άρθρο τέταρτο του Ν. 4335/2015 (ΦΕΚ Α'87/23-07-2015), το οποίο άρχισε να ισχύει από 01-01-2016 σύμφωνα με το άρθρο ένατο παρ. 2 του Ν. 4335/2015)] και 686 Κ.Πολ.Δ., πλην του αιτήματος για αναστολή μέχρι την έκδοση τελεσίδικης απόφασης επί της ανακοπής καθώς η αναστολή χορηγείται κατ' άρθρο 643 ΚΠολΔ μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της ανακοπής και του παρεπόμενου αιτήματος για την καταδίκη των καθών στη δικαστική δαπάνη του αιτούντος, καθόσον σύμφωνα με το άρθρο 84 παρ. 2 τελευταίο εδάφιο

του Ν. 4194/2013, το οποίο προστέθηκε με το άρθρο 14 παρ. 3 του Ν. 4236/2014 ΦΕΚ Α 33/11-02-2014, επί αιτήσεως χορήγησης αναστολής εκτέλεσης τα δικαστικά έξοδα του καθού επιδικάζονται πάντα σε βάρος του αιτούντος. Ο αιτών μετά την επίδοση της από 9.11.2023 επιταγής προς πληρωμή εκ νέου, άσκησε ανακοπή κατ' άρθρο 933 ΚΠολΔ κατά τη βάση αυτής επισπευδόμενης αναγκαστικής εκτέλεσης σε βάρος του με λόγους που αφορούν το υποστατό της απαίτησης. Πρέπει συνεπώς, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη η αίτηση να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της.

Με τον Δ' λόγο της ανακοπής του ο αιτών ισχυρίζεται ότι παράνομα έχει επιβαρυνθεί η απαίτηση της πιστώτριας τράπεζας σε βάρος του με αυξημένους τόκους καθώς η τελευταία υπολόγιζε τους τόκους με βάση το ημερολογιακό έτος 360 και όχι 365 ημερών με αποτέλεσμα η συμφωνία υπολογισμού του τόκου με βάση το έτος 360 ημερών να προσκρούει στην αρχή της διαφάνειας, που επιτάσσει το άρθρο 26 του Ν. 2251/1994, σύμφωνα με τα όσα αναφέρονται παραπάνω.

Από την ανωμοτί κατάθεση του αιτούντος στο ακροατήριο, τα έγγραφα που νόμιμα προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι, πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Δυνάμει της με αρ. 3305122 συμβάσεως πιστώσεως με ανοιχτό αλληλόχρεο λογαριασμό και των από 11.3.2008, 17.7.2008 και 29.4.2009 προσθέτων πράξεων αυτής που υπεγράφη μεταξύ της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ» και της εταιρίας με την επωνυμία «ΕΧΡΟ THREE ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ» και το δτ «ΕΧΡΟ THREE ΕΠΕ», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, χορηγήθηκε στην τελευταία αρχικά πίστωση ποσού 100.000€, σύμφωνα με τους μεταξύ τους όρους και συμφωνίες. Για την πιστή τήρηση των όρων της σύμβασης και την εκπλήρωση τους έναντι της πιστώτριας, εγγυήθηκε μεταξύ των άλλων και ο αιτών, παραιτούμενος όλων των δικαιωμάτων και των ενστάσεων που απορρέουν από τις διατάξεις των άρθρων 853,855,858,862,863,866,867 και 868 ΑΚ και ιδίως παραιτείται από την ένσταση διζήσεως, σύμφωνα με τα ειδικότερα εκτεθέντα στο άρθρο 25.1 και 2 της αρχικής συμβάσεως. Περαιτέρω στο άρθρο 8 της αρχικής συμβάσεως που αφορά το κλείσιμο των λογαριασμών – ανατοκισμό, ορίζεται ότι ο τόκος ορίζεται τοκαριθμικώς με βάση το έτος 360 ημερών, επί του

εκάστοτε χρεωστικού υπολοίπου. Συνέπεια αυτού, ο αιτών (καταναλωτής) να μην πληροφορείται το πραγματικό ετήσιο επιτόκιο, όπως αυτό θα έπρεπε να προσδιορίζεται κατά τρόπο ορισμένο, ορθό και σαφή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 243 παρ. 3 ΑΚ και να μην γνωρίζει με ακρίβεια και σαφήνεια τις συμβατικές δεσμεύσεις που ανέλαβε έναντι αυτής ιδίως όσον αφορά τη σχέση παροχής και αντιπαροχής. Με το να υπολογίζεται το επιτόκιο σε 360 ημέρες ο αιτών δεν πληροφορείται το πραγματικό ετήσιο επιτόκιο, όπως αυτό θα έπρεπε να προσδιορίζεται, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 243 παρ. 3 ΑΚ. Συνεπώς ο λόγος αυτός της ανακοπής πιθανολογείται ότι θα γίνει δεκτός, παρελκομένης της εξέτασης του δικογράφου των προσθέτων λόγων αυτής. Ακολούθως, πιθανολογείται ότι θα ευδοκιμήσει η ανακοπή στο σύνολο της. Επομένως η υπό κρίση αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή, καθόσον ο αιτών θα υποστεί βλάβη από τη, σε βάρος του, εκτέλεση της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής, να ανασταλεί η εκτέλεση της με αριθμό 9703/2014 διαταγής πληρωμής μέχρι την έκδοση οριστικής αποφάσεως επί της ασκηθείσης ανακοπής. Τέλος τα δικαστικά έξοδα της β' των καθών κατά παραδοχή του σχετικού νομίμου αιτήματός της που υπέβαλλε με το σημείωμά της πρέπει να επιβληθούν σε βάρος του αιτούντος [άρθρ. 84 παρ. 2 εδ. β και γ του Κώδικα περί Δικηγόρων (Ν. 4194/2013), όπως το τελευταίο προστέθηκε με το άρθρο 14 παρ. 3 του Ν. 4236/2014]], κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει ερήμην της α' των καθών και αντιμωλία των διαδίκων.

Δέχεται την αίτηση αναστολής της υπ' αριθμ. 9703/2014 διαταγής πληρωμής αυτού του δικαστηρίου.

Αναστέλλει την εκτέλεση της με αριθμό 9703/2014 διαταγής πληρωμής, μέχρι την έκδοση οριστικής αποφάσεως επί της ανακοπής που άσκησε ο αιτών κατ' αυτής.

Καταδικάζει τον αιτούντα στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων της β' των καθών, τα οποία καθορίζει στο ποσό των διακοσίων ευρώ (200,00 €).

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στην Αθήνα σε έκτακτη δημόσια
στο ακροατήριό του συνεδρίαση, στις 02.2.2024

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

ΓΛΥΚΕΡΙΑ ΓΚΟΥΤΙΔΟΥ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΑΣΛΑΝΙΔΟΥ